Eörsi István

ARANYHAL

Ez az eszpresszó tönkremenne
természet nélkül teljesen.
Márványasztalok közt kis medence,
buzgó víz üdíti szemem.

Költő vagyok,ezért ültem a partra,
s e tájék rögtön mellbevág.
Kávémhoz néhány téglaszín halacska
szolgáltatja a romantikát.

Főként az egyik vonz magához:
élveteg, puha, rest.
Tátogni sem bír már, szabályos,
kockábahajló téglatest.

Hever a vízben, majdnem-sellő,
háj-hasáb, elhízott szirén,
elvarázsolt presszói delnő
egy tengerszem közepén.